

Velja v Ljubljani
in po pošti:

celo leto . . . K 84.—
pol leta 42.—
četrt leta 21.—
za mesec 7.—

za inozemstvo:

celo leto naprej K 95.—
pol leta 50.—
četrt leta 26.—
za mesec 8.—

Jugoslavija

Na pismene naročbe
brez pošiljatve denarja
se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročilno
po nakaznici.

Plačano do

Licijalna knjižnica

Ljubljana.

Uredništvo je na Starem trgu številka 19. Telefon
številka 360. — Upravništvo je na Marijinem trgu
številka 8. — Telefon številka 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov t. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali sranika. — Dopisi
nej se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Dr. O. Rybař o vplivu no- tranje politike na zunanjo.

Član naše mirovne delegacije in poslanec g. dr. Rybař se mudi na povratku iz Beograda v Pariz v Ljubljani. Bil je tako prijazen, da je dovolil našem uredniku razgovor o aktualnih vprašanjih notranje in zunanje politike. Zlasti zanimiva in za našo javnost poučna so bila njegova izvajanja o vplivu, ki ga imajo dogodki pri nas doma na stališče naših mirovniških delegatov v Parizu. Zato prinašamo z dovoljenjem g. delegata njihovo glavno vsebino.

»Regent Aleksander je poklical člane naše mirovne delegacije v Beograd, da bi poročali o mednarodnem položaju, zlasti z ozirom na za nas kritične določbe o varstvu narodnih manjšin. Delegatje smo si že davno želeli, da bi stopili v tesnejše zveze z našo vlado, posebno pa smo občutili to potrebo v času, ko se je bilo treba odločiti v tako važnih, za našo državo skoraj življenjskih vprašanjih, kakor so bile enostranske manjšinske določbe saintgermanske mirovne pogodbe. Zato smo se radi odzvali regentovemu vabilu in tako smo odpoštovali Pašć, dr. Trumbić, dr. Smolaka in za Slovence jaz.

Do našega pota je prišlo torej samo iz zunanje-političnih vzrokov. Vsi pa smo upali, da bomo pri tej priliki lahko blagodejno vplivali tudi na notranjo politiko, ki nam je povzročala v zadnjem času vedno večje težkote. Razni glasovi iz domovine so nas sicer svarili pred prevelikim optimizmom, češ da so politične razmere v Beogradu tako razdrapano, da tudi mi s svojimi tehtnimi zunanje-političnimi argumenti ne bomo mogli ničesar doseči, a mi nismo mogli verjeti, da je res tako hudo. Bili smo prepričani, da bodo politične stranke opustile svoje strankarske boje in se sporazumele na složno delo, ko bodo iz naših poročil spoznale, kako slabo stoji in v kakih nevarnostih se nahaja

naša stvar v Parizu. V Beogradu smo se žalibog uverili, da so imeli pesimisti prav. Naše prošnje, naša svarila, naši opomini — vse je bilo zaman. Stranke se tepejo naprej, naše pariške pozicije pa se slabšajo od dneva do dneva.

Naša javnost, a tudi naši politiki se vse premalo zavedajo, kako velik je vpliv domačih političnih dogodkov na mednarodni položaj naše države. Vprašanje n. pr. ali naj podpisemo saintgermansko mirovno pogodbo ali ne, bi se bilo treba hitro odločiti, toda v Beogradu nismo mogli dobiti nikakega navodila. Obrnili smo se na vlado, pa je izjavila, da ne more sklepati, ker se nahaja v demisiji. Obrnili smo se na opozicijo, ki se je pripravljala, da prevzame vlado, pa so nam rekli, da kot opozicijska stranka ne morejo prevzeti nikake odgovornosti. Tako čakamo še danes brezplodno, mesto da bi porabili vsak trenutek, ki ga še imamo na razpolago pred definitivnim podpisom mirovne pogodbe.

Sploh so naše neurejene razmere v zvezi z dejstvom, da naša armada še vedno ni tako močna in trdna, kakor bi že lahko bila, glavni vzrok slabosti pariške delegacije. Škodujejo nam bolj od laških intrig in avstrijskih apelov. Tam zunaj še vedno ne morejo verjeti, da je naša država definitivna tvorba, da bo obstajala in vzdržala. Kolikrat nas vprašujejo ameriški, angleški, francoski udeleženci mirovne konference, ko dospe kaka nova vest o krizi v vladi, o razdorju med strankami, če so to res samo pojavi notranjepolitičnega, strankarskega značaja in ne izvirajo iz nevdržnosti našega narodnega ujedinjenja. Ponovno moramo poslušati tudi od naših prijateljev dvome, da je ujedinjena Jugoslavija res produkt narodne volje in ne samo umetna tvorba. V našo škodo si zato tolmачijo vsak separatističen pojav, vsak afont proti Beogradu, vsak antimilitarističen dogodek, kar vse inozemsko časopisje prav pridno beleži, deloma vsled naše počasnosti, ki je kriva, da obveščajo svet o naši

domovini še vedno tuje korespondence, največ pa vsled sistematične italijanske propagande.

Italijani sami so trdno uverjeni, da bo Jugoslavija prej ali slej razpadla, zato tudi nočejo ničesar slišati o kompromisu, ker pravijo, da jim ni itak ne moremo ničesar nuditi. Ako bi jim mogli dokazati, da naša država ne bo samo obstajala, ampak da se bo res vsestransko razvila, okrepila in dvignila, bi govorili z nami vse drugače. Zdaj pa ne veruje v celoti Italiji nihče, da bi se mogle kdaj presničiti naše odkrite ali prikriti grožnje z revanžo. Edino na ta način si moremo razlagati italijansko zakrknjenost in nepopustljivost.

Spriču tega splošnega nezaupanja je umevno, da jugoslovanska mirovna delegacija ni mogla doseči tega, kar bi rada in kar je pričakovala od nje naša neinformirana javnost. Zato je očitek prevelike popustljivosti napram laškimi, avstrijskim in drugim zahtevam popolnoma neutemeljen in je znak popolnega nerazumevanja položaja. Kdor ga izusti, naj bi se poprej natančno prepričal, ali so njegove obtožbe res upravičene. — Uveril bi se lahko, da mi v Parizu sploh nimamo prilike odločevati, popuščati ali odklanjati, saj nas nikdo ne vpraša. Tudi o onem Wilsonovem kompromisnem predlogu glede meje v Istri in na Gorškem smo zvedeli še-le iz časopisja.

Javnost naj bo torej previdna v sodbi in obsodbi delovanja naše mirovne delegacije. Ako hoče naši stvari koristiti, naj delegaciji ne meče polen pod kolena. Predvsem pa naj skrbe vsi, ki imajo kaj moči in vpliva, da postanejo razmere v naši domovini take, da jih bomo lahko pred svetom s ponosom pokazali. To bo najboljšo sredstvo, da nas začne upoštevati tudi tujina.

Zahtevajte »Jugoslavijo« po vsaki gostilnah, kavarnah in brivnicah! Pridobivate novih naročnikov!

D'Annunzio v stiski.

Ldu Split, 7. okt. Reški dopisnik lista »Giornale d'Italia« javlja, da je Nittijeva blokada Reke uspela v toliko, da je tam nastalo strašno pomanjkanje mleka in zdravil za bolnike. Dopisnik poudarja, da je Reka blokirana dvojno, ne samo po italijanski vladni, marveč tudi po Jugoslovanih. Na Reko ne prihaja nobena živina več. Rečani morajo hoditi na Sušak po mleko. Čena jajcem raste neprenehoma in je dosegla že svoto pet kron. Isti dopisnik poroča v drugem dopisu o velikem številu redarstvenih agentov, ki so se nenadoma pojavili na meji blokiranega mesta. Dopisnik trdi, da ti redarski agenti po Nittijevem povelju odpirajo vsa privatna pisma, ki jih obitelji pošiljajo vojakom na Reko. Nacionalistične novine se sabotirajo. Iz Hrvatske prihajajo vesti, ki zahtevajo potrebne odredbe opreznosti na meji. Dopisnik je zvedel, da razpolagajo Jugoslovani s približno sto vojnimi vozovi francoskih tvornic. Temu dejstvu pripisuje posebno važnost. Naposled veli, da Jugoslovani gotovo nekaj pripravljajo, da pa so Italijani na Reki mirni in pripravljeni na vsak primer.

Dozdeva se, da se d'Annunzijeve reška komedija bliža svojem zasluzenemu koncu. Potem ko je d'Annunzio izrekel svoje prokletstvo nad sedanjo italijansko vlado, se je zopet pomiril in sprejel oficijelnega odposlanca min. predsednika Nittija ter mu obljubil, da se bo izognil vsakemu nadaljnemu zapletljaju. Obvezal se je, da ne bo izzval nobenih homatij ob jugoslovanski meji in da bo opustil svoj načrt glede vpada v Dalmacijo. Tako namreč trdi »Popolo Romano«.

Vesti iz Rima poročajo, da je opaziti pri Rečanih precejšnjo utrujenost. Prebivalstvo je v svoji pretežni večini vsakdanjih razburjenj do grla sito in si želi ustaljenih razmer. Delavstvo, kakor tudi trgovci in industrijalci tožijo zaradi popolnega

FRANÇOŠKI LEVSTIK

Nadaljevanje

Višnjeva repatica.

Smučiklas, gospa Antoinetta in Nina so sedeli v obednici, stara dva z resnimi, pohlepno lokavimi obrazi. Nina v cinični razigranosti dekleta, ki se po volji in nauku svojih roditeljev pripravljala na malo morales napad; pri oknu se je naslanjal Egon, pušil cigareto za cigareto in vrgel včasih kako besedo vmes.

»Kakor veste,« je dejala Nina. »Meni je prav. Prej ko se stvar odloči, tem bolje zame. Naveličana sem že tega vednega čakanja in oklevanja; čas teče, uspeha pa ni in ni. Škoda je zlatega časa; jaz, mislim, bi naša ženina, kadar bi ga hotela. Fabina je bil eigentlich, če ga pogledam natanko, kein gerade so napačen fant...«

»Kmetavski« je bevsnil Smučiklas. »Niti besede več o tem lumpu: nekdanj je tičal zmerom pri nas, vse pljuvalnike bi bil najrajše izlizal —«

»Nu, nu, papa, ne pretiravaj!« se je oglasil Egon, Fabina je nad tež par excellence.

»Timo, jaz pravim tako! — Zdaj pa riga name kakor najhujši klerikaluh ali rdečkarski brezhladnik. Ti me misli na take propale eksistence: ti glej, da zaskočiš grofa in mir besedi! Aut Caesar, aut nihil, sem si rekel zmerom v svojem življenju, in dobro je bilo zame.«

V poudarek je vrgel doktor svojo medvedjo

pest na mizo ter si popravil zlati škčipalnik; še brada se mu je bila naježila od energije.

»Meni je prav,« je ponovila Silva. »Nocoj, kvečjemu še jutri zvečer, ali pa nikoli. Magari, če bi bil desetkrat grof; wie kommt denn ein Mensch dazu, da bi se ponujal, kakor nevem kdo — uhl! Njena razžarjena lica in drgečoče ustnice so pričale zgovorno, da sama pri sebi nikakor ni ravnodušna. V zaljubljenosti, kar se tiče grofa Künigsbrucha, bi se bila lahko kosala z vsako drugo, in zavist do tistih, ki so zahtevale od njega manj, pa so smele zato tudi vse doseči, ji ni dala več zatiniti oči.

»Vsekako,« je pritrdila gospa Antoinetta. »Kar smilite se mi že, das arme Kind. In če papaček pravi, da je čas primeren —«

»Papaček se je enkrat močno uredal, ako pomnim prav,« je menil Egon z okna.

»Pa se ne bo nikoli več!« Smučiklasov bas je bil poln prepričanja. »Takrat sem se prenaljil; vse bi bilo slo, ako ne bi bil zmešal ene zadeve z drugo. Sam hudič me je bil obsedel tisti... Ali zdaj ostanem jaz v ozadju; o mojih osebnih namenih za enkrat mir besedi — najprej mora priti to pod streho. Edina veljavna odločitev je pri tebi, punica; ti glej! Meni se zdi možakar zrel, in kar je bilo, je menda vendar pozabljeno.«

»Jaz ne opažam nikake zamere več,« je zasvirala Antoinetta. »In v Nino se mi zdi zadnji čas naravnost zaljubljen — wie ein Schulbube!«

»Tem boljše; tak nocoj ali jutri! Vjemi ga za njegova čuvstva — ostalo je postranska reč. Kadar

ga boš držala ti, bo vendar nehal odlašati zaradi tistih svojih nevemkakšnih muh in ozirov.«

»Kaj pa mu morejo njegovi ljudje, ako jo poroči!« je vzkliknila Smučiklasja.

»Zatajili ga zato ne bodo,« je proglasil gospodar. »Ne rečem, ako bi bil pravi nadvojvoda! Tako pa —? Kaj mu hočejo? Postavimo, da bi se odkraja kislod držali; da ga ne bi zalagali z... sicer pa pravi, da ima sam dovolj. In če bi mu zmanjkovalo, toliko premorem tudi jaz, hvala Bogu, da si moj zet pretolče z mojo pomočjo skozi par suhah let.«

»In name si pozabil, papa?« je menil Egon nevoščljivo.

»Eh, til! Saj ni, da bi moral biti vedno prvi; če pride to, pride tudi marsikaj drugega, kar se vam niti ne sanja, topoglavci. Oprt na svoje stališče v narodu in na takšno visoko rodbinsko zvezo, postane čez noč oseba, s katero je treba računati, faktor preko katerega ne more nihče...«

»Sila!« ga je prekinila Antoinetta z izrazom kipečega ponosa.

»Tako je; sila, koristna, ako ji grešna roka — nevarna, ako se ji zameriš. To bodo vedeli, potem se bodo ravnali! Že zdaj čutim, kako se dela prazno okoli mene; to je razdalja spoštovanja, zakaj ljudje čutijo, da nisem več samo to, kar so oni. Pride čas, ko bo ležalo vse na kolenih. Da, stara, potrpi še malo, in Smučiklas bo drugi cesar na Kranjskem!«

(Dalje priš.)

zastoja prometa in obratov. S prostovoljnimi darovi nabrani denar nikakor ni v stanju, rešiti mesto obupnih finančnih in gospodarskih težkoč. Tako je mogoče, da bo že v nekoliko dneh prišlo na Reki do manifestacij, ki bodo jasno izrazile željo reškega prebivalstva po ureditvi sedanjih neznošnjih razmer. Trajnost trenutnega položaja, ki ga je povzročila le neprimerno razgretost pesnika-vojaka, bi za nedogleden čas oškodovala bodočnost Reke in njene okolice.

Ministrska kriza.

Pavlovičeva pogajanja. Beograd, 7. oktobra. Današnja „Politika“ piše o ministrski krizi: Dr. Pavlovič je poverjeni mu mandat sprejel, takoj posetil Pašiča in z njim konferiral. Pašič je obetal, da se bo potrudil, da pride do vlade, sestavljene iz vseh strank. V radikalnem klubu je mnenje o nepotrjeni vladi M. Trifkoviča nenotno. Medtem ko nekateri trdijo, da je ta uspeh pripisati intrigam demokratov, pravijo drugi, da je sedaj prišel čas, ko se morajo vse stranke ponizati in tvoriti močno vlado. Radikalni krogi mislijo, da bo ministrska kriza brzo rešena, če se demokrate vdajo. Seveda je vse odvisno od sreče, ki bo pri tej akciji naklonjena Pašiču. Sinoči okoli 18. ure je dr. Pavlovič dolgo konferiral s Pribičevićem in P. Timotijevićem. Tudi dr. Korošec in dr. Laginja je obvesnil, da mu je regent poveril mandat za sestavo vlade. Nar. klub se morda še odloči stopiti v Pavlovičovo vlado. Danes se razgovori nadaljujejo in je upati, da se položaj kmalu razbistri.

Zmede v Italiji.

Neutrlnost Vatikana pri volitvah. Trst, 8. okt. (Izv.) »Epoca« poroča, da se Vatikan ne bo udeleževal italijanske volilne boje. Vatikanski državni tajništvo v nobenem oziru ne bo poseglo v volitve. List dostavlja, da so nekateri škofje, ki so zaprosili Vatikan za navodila, prejeli odgovor, da jim je dana popolna prostost ravnanja. Ker obstaja stranka, ki bo kot zastopnica katoličanov postavila svoje lastne kandidate, bo škofom še bolj omogočeno prosto gibanje kakor pa pri zadnjih volitvah. — Vatikan bo edino prepovedal, da katoliški duhovniki ne smejo kandidirati kot poslanci.

Italijanski socialisti proti novi vojni. Ldu. Ženeva, 7. okt. (Ctu.) Socialistični list »Avantje« priobčuje več člankov, ki imajo naslove: »Proletarci, uprite se novi vojni!« Preden bo nova vojna mogoča, bodo mase potokle zločincem glave. Videli boste, ali bodo vojaki ubogali častnike. Videli bomo, ali bodo delavci zopet izdelovali municijo. Začetek vojne bi bil signal za veliko revolucijo proletarijata. Ne bi

bilo treba klicati vojake na njihova mesta in niti bi ne bilo treba poučevati vojake, na koga naj merijo.

Razna poročila.

r Čehoslovaki in Jugoslovani. Ldu. Praga, 8. okt. V razpravi o ekspozeju ministra Beneša je poslanec Jäger govoril o krivdi Berlina in Dunaja na svetovni vojni ter o razmerju med čehoslovaško republiko in Jugoslovani. Rekel je: Ekspoze bi se bil moral izraziti v toplejših besedah. Ni treba dotakniti se preveč indiskretno Italije, kateri smo hvaležni za vse dobre, ki nam jih je izkazala, Jugoslovani pa so nam bratski narod. Naša vlada zunanjih odnošajev ne bo posebno prijazno vzpostavila. Govornik navaja kot primer prepoved uvoza živine iz Jugoslavije, kar napravi za ozirom na veliko pomanjkanje mesa na javnost slab vtis.

r Nemški častniki pridejo pred sodišče. Ldu. Pariz, 7. oktobra. »New York Herald« poroča, da so vkljub ugovorom Američanov Angleži, Francozi in Belgijci sestavili listo nemških častnikov, ki morajo priti pred sodišče. Liste bodo predložili tekem enega meseca vrhovnemu svetu.

Ldu. Ženeva, 7. okt. Vojno sodišče v Lilleju je obtožilo grofa Bismarka in 7 drugih častnikov radi umora, uboja in požiga. Obtožuje grofa Bismarka, da je dal v svrhu, da postavi vzgled, postreliti 14 Belgijcev. Pred usmrtitvijo jih je dal javno bičati. Po usmrtitvi pa je dal vsa poslopja v okolici zažgati.

Politične beležke.

b Roke proč od države! Iz Beograda prihajajo vesti — in ljubljanska »Slovenec« in »Večerni list« jih potrjujeta — da hoče Jugoslovanski klub zapustiti Narodno predstavništvo in začeti v domovini propagando za novo orijentacijo do države. Ta namera je tako gorostasna, da še vedno ne moremo verjeti, da bi mogla biti resnična. Zato ker ovirajo parlamentarne stranke v svoji zaslepljeni in zagrizeni strasti ozdravljenje naše države, zato ker ne gre vse tako, kakor bi sam hotel, napoveduje dr. Korošec s svojim klubom bo državi sami, oni državi, katero je v tako odlični meri pomagal vstvariti, oni državi, za katero smo dali naše najboljše moči, državi, v kateri vidimo še danes kljub vsem neuspehom, vsem razočaranjem, nekaj svetega, nedotakljivega. Saj to ni mogoče. Korošec vendar ne more nastopiti proti idealu, ki ga je sam vlival na neštetihih shodih in zborovanjih v srca tisočev in tisočev svobode željnih poslušalcev. Naj se koljejo politične stranke med seboj, naj rušijo ministrstvo, naj zavlačujejo krizo še naprej — vse, samo državo, našo komaj priborjeno, komaj osvobojeno in

ujedinjeno domovino, to pustite na miru.

Kdor bo hotel dirati v to svetlišče, mora povzročiti in bo povzročil vihar v cel domovini. Oni tisoči in tisoči, ki so toliko žrtvovali, da so izvojevali Jugoslavijo, bodo žrtvovali še več, da si jo ohranijo.

Odgoditev omladinskega kongresa.

Odbor jugoslovanske omladine poroča: Ker so zadnji čas nastale nepremagljive težkoče za nastanjenje udeležencev kongresa jugoslovanske omladine, je konferenca senatorjev sklenila, odgoditi kongres na nedoločen čas. Odbor prosi vse omladince, zlasti organizacije in povernike, da takoj obvestijo tovariše, da ne bodo potovali v Zagreb.

Dnevne vesti.

d Vseučiliško knjižnico v Beogradu je sklenilo ustanoviti vodstvo Carnegiejevega zaklada. V to svrhu je določenih 3 milijone frankov.

d Nemško časopisje se bo vsled odredbe civilnega komisarja Credava smelo uvažati na južno Tirolsko.

d Demobilizacija na Čehoslovaškem se je že začela. Letnike 1871 do 1891 odpušča.

d Nerazumljivo in žalostno. Ze 23. decembra lanskega leta je izšla od g. ministra vojne in mornarice pod F. Gj. O. Br. 29657 naredba, da se morajo oprostiti vojaške službe vsi oni visokošolci in dijaki ki to žele in od takrat do danes je izšlo še nekaj takih naredb. A glej, v oktobru smo v desetem mesecu, odkar se je pojavila prva naredba — predavanja se prično v najkrajšem času nekateri vojaške oblasti pa še vedno ne odpuste vojakov — dijakov, kot jim je to že večkrat zaukazal g. minister vojne in mornarice. Tako n. pr. so primorani služiti vkljub vsem ministrskim naredbam pri lbarski divizijski oblasti, ki se nahaja v Sandjaku, še dijaki — dobrovoljci, če tudi so že večkrat zaprosili odpust v svrhu nadaljevanja svojih študij. Ni to nečuden škandal, da se postopa na tak način z jugoslovanskimi dobrovoljci, ki so pripravljivi v svojem globokem idealizmu žrtvovati vse za blagor domovine? Rad bi le vedel, če je znano to samovoljno postopanje gotovih gospodov komandantov g. ministru vojne in mornarice! — Poslednji čas bi že bil, da se napravi konec tem krivicam. Naj se zavzamejo merodajne oblasti za te nesrečne žrtve brezvestnega postopanja in jih spravijo na mesto, kamor si sami žele in jim pravno pripada.

d Vojna Zveza v Ljubljani nam piše: V časopisih in na shodih se piše in govori o izvozu jajc, s katerimi naj bi bila Vojna Zveza delala nekake kupčije. Dovoljujemo si dati

javnosti sledeče pojasnilo. Državna oblačilnica je od neke laške firme nakupila dva vagona manufakture — ki sta ravnokar prišla v Ljubljano — proti kompenzaciji petih vagonov jajc. Ker državna oblačilnica sama ne more nakupovati jajc, je Vojna Zveza ta nakup po naročilu državne oblačilnice izvedla še pred več kot tremi tedni na Štajerskem, ne da bi pri tem napravila za sebe kak dobiček. Ti vagoni jajc so opremljeni s pravnimi izvoznimi, ki jih je prejela državna oblačilnica, ne pa Vojna Zveza iz Beograda. Na svoj račun ni Vojna Zveza nobenega vagona jajc eksportirala.

d Kam izginja denar? Finančni strokovnjaki se zadnji čas vedno bolj trudijo s polvedovanjem, kam more izginjati denar, ki ga sedaj ljudje v vedno večjih svotah dvigajo iz denarnih zavodov. Nekateri so prišli do zaključka, da se dvignjeni denar nahaja doma pri kmetih. V Zagrebu delgajo Amerikanci dandana tekom let prihranjene svote in jih nosijo — domov. Tudi izkupička za pridelke ne nalagajo kmetje v denarne zavode. Zadnji čas je na ta način izginjlo s tržišča okoli 500 milijonov kron, kar je gospodarstvu seveda v škodo. Doma hranjen denar ne prinaša nobenih obresti, se torej ne izplačuje, zato pa je dolžnost vsakogar, da se že enkrat spametuje in naloži svojo gotovino zopet v banke, s čemur bo ustrezno posameznikom in nar. gospodarstvu.

d Za oživitorenje stavbene delavnosti je predložila zagrebška trg. obrtna zbornica fin. ministarstvu sledeče predloge: 1. Davčne oprostitve za nove zgradbe naj se podaljšajo, in sicer v prestolnicah pokrajinskih vlad po deset let, v drugih mestih za pet let, v ostalih krajih pa za dve leti. 2. Glavnice, ki se tekom prihodnjih treh let porabijo v stavbene svrhe, naj se oproste vseh davkov. 3. Uvoz stavbenega materijala, ki ga pri nas ni dobiti, naj se povsem oprosti od uvozne carine.

d Potni listi v zasedeno ozemlje. Po odhodu italijanske misije, ki je v Ljubljani videla potna dovoljenja za zasedeno ozemlje, je bilo onemogočeno ali vsaj otežkočeno potovanje v to ozemlje. Radi tega je posredovalo ministrstvo zunanjih del preko kr. poslanstva v Rimu pri italijanski vladi, da se v bodoče potni listi, katere izdajajo naša oblastva, lahko vidrajo na meji Italije, odnosno zasedenega ozemlja.

d Na južni železnici se dopušča povzeta samo pri pošiljatih, kojih predajna in namembna postaja je na jugoslovanskem ozemlju.

d Železnica Grobelno—Rogatec premesti svoj sedež iz Gradca v Ljubljano. Skrajni čas je žel

d Jugoslovane izgarjajo iz Gradca. Ker je hotela štajerska deželna vlada izgnati vse v Gradcu stanujoče Jugoslovane, je jugos. zastopnik dr. Toplak posredoval in zagrozil, da

A. P.

Iz Prekmurja.

(Potni spomini.)

Prvi vtisi.

Vlak je pridrel na postajo v Špilju. Vznemirjenje in nervoznost, ki sta se polastali potnikov že od Maribora sem, sta narasli do viška. Ker smo morali vsi izstopiti, se je vse gnetlo k vratom, na peronu pa je nastala prava dirka, kdo bo prej v carinskem uradu. Poslovanje je naredilo na mene zelo dober vtis; kolikor sem mogel opazovati, se vrši revizija zelo vestno, česar sem bil tem bolj vesel, ker tega nisem pričakoval po razširjenih govoricah o podkupljanju obmejnih oblasti. No da, take stvari se res ne godijo spričo vseh ljudi, a zdi se mi vseeno, da potniki zelo pretiravajo.

Ko je bilo vse opravljeno, smo se vkrcali zopet v vagon, ogromna večina nazaj v dunajski vlak, a ostala manjšina, med njimi tudi jaz, v ljubljanski. Mnogo bolj komodno smo se vozili, kakor poprej, in tako prijetno je bilo, da ni bilo več okrog nas onih

značilnih verižniških in tihotapskih tipov, ki jih je bil dunajski vlak nabit. Vozili smo se mimo Cmurčka po nemškem ozemlju, a tega skoraj nisem niti opazil. Nadlegoval nas ni nihče, ne orožniki, ne financarji. Le ljudje so govorili precej nemški in napisli na kolodvorih so bili zopet nemški. V Radgono smo dospeli že v mraku. Izstopil sem. Mestce naredi na potnika zelo dober vtis, zlasti s svojo, za naše sedanje pojme skoro razkošno razsvetlavo. Po ulicah se sliši zelo mnogo slovenščine, mnogo več, kakor trdijo Avstrijci in kakor je mislila pariška konferenca, ko je prisodila Radgono Nemcem. A tudi pravi Nemci si žele, da bi ostali pod Jugoslavijo. Ni to nikaka narodna ali državna laž, res je tako. Sam sem govoril z mnogimi izmed njih in vsi so mi izrazili svoje uverenje, da bo Radgono uničena, ako pripade k Avstriji in izgubi s tem svoje zaledje, od katerega je do sedaj živel.

Automobil nas je povedel drugi dan v pravo Prekmurje. Pokrajina je lepa, da sem hvalil Boga, da smo jo dobili. Povsod naokrog lepa, ravna,

dobro obdelana polja, blagoslovljena, rodovitna zemlja, obdelovana od simpatičnih, zdravih in snažnih prebivalcev. Naš Banat. Cesta je lepa, ravna in široka. Pravijo, da jo je pustila mažarska vlada zato tako zgraditi, da so se lahko z avtomobili vozili po njej grofje in baroni, ki imajo po cellem Prekmurju svoja posestva in svoje gradče. Vasi so velike in snažne, a redke; prebivalci — kmetje prijazni in še staroslovanske gostoljubni, pri tem zelo inteligentni, večina med njimi zavedni Slovenci.

Murska Sobota.

Pri okupaciji po naših čelah je štela ta sedanja prestolnica osvobojenega Prekmurja 2726 prebivalcev, med njimi je bilo 2000 katoličanov, 204 židje, ostali pa protestantje. V prekmurskih slovenskih občinah je bilo rojenih 2242, v mažarskih pa samo 402, a vendar so znali Mažari s svojo brutalnostjo vtiisniti mestu popolnoma mažarski značaj, ki se še le sedaj izgublja. Da razume in govori slovenščino, je napovedalo 2139 oseb (danes jih je več, in število narašča, čim

manj se ljudje boje povratka mažarske vlade), mažarsčino 1817, nemščino 962 in laščino 8 oseb. Zunanja slika mesta je lepa in prikupna. Poleg katoliške in protestantske cerkve ima tudi veliko židovsko sinagogo. Sploh naletiš na ulici na mnogo, premnogo židovskega življa. Razen dveh precej velikih hotelov Benko in Dobraj so gostilne — tudi teh je preveč — bolj neznatne. Trgovina in obrt sta bila, kakor žal v cellem Prekmurju, tudi v Soboti dosedaj izključno v mažarsko-židovskih rokah. Slovenskega denarnega zavoda v mestu ni, pač pa združnici neke ogrske hranilnice in neke budimpeštanske banke, ki sta imeli lansko leto nad 26 mil. kron prometa. Ker imata ves svoj denar naložen v Budimpešti in so v načelstvu sami židovski Mažari, bi bilo nujno potrebno, da prideta oba zavoda nemudoma pod državno nadzorstvo. (Dalje prih.)

Obnovite naročnino pravčasno, da se vam pošiljanje lista ne ustavi!

pojde za vsakega Jugoslavana 10 Nemcev iz Jugoslavije. Na to grožnjo se je dež. glavar Rintelen udal in obljubil, da se ukaz glede izгона preklicuje.

d Dva internacionalna pusto-loveca je aretirala sarajevska policija. Sta to dva zelo opazna „hohštaperja“, ki jih je že dalji časa iskala splitska policija radi špijonaže, emigracije in dvoženstva.

d Kranjska deželna vinarska zadruga sklicuje izredni občni zbor za petek 17. t. m. v veliki dvorani „Uniona“ v Ljubljani. Dnevni red: likvidacija zadruge.

d Zdravstveni odsek za Slo-venijo in Istro razpisuje službo okrožnega zdravnika v Sevnici. Interesenti se opozarjajo na ta razpis v „Uradnem listu“.

Ljubljanske vesti.

d Dijaški transport na Dunaj. Vsi dijaki, ki so prijavljeni za današnji transport naj pridejo ob 8 uri s prtljago na kolodvor. Kupimo tudi vozne listke. Viak pa odhaja ob 10 uri 41 m.

d Komanda mesta prosi vse p. n. rodbine in hišne posestnike v Ljubljani, ki imajo posamezne sobe na razpolago za častnike ali tudi stanovanja za častniške rodbine, da blagovolijo ista dati na razpolago Komandi mesta. Istočasno naj naznanijo če so sobe opremljene ali ne.

d Na Komandi mesta Ljubljane naj se nemudoma javijo sledeči gg. art. podpukovnik Franjo I. Lah, peš. podpukovnik Rudolf A. Mihelič, peš. poročnik Gvido Golob, peš. potpor. Franjo Vizjak, sanit. kapetan I. kl. dr. Ivan Fras.

d Zveza poštnih organizacij v Ljubljani vabi člane vseh poštnih organizacij na sestanek v petek dne 10. okt. ob pol 20 uri v pismonoško dvorano na glavni pošti. Pridite vsi zanesljivo.

d Občni zbor pevskega društva Glasbene Matice, se vrši v soboto, dne 11. t. m. ob 8 uri zvečer v pevski dvorani „Glasbene Matice“ z običajnim dnevnim redom. Odbor.

d L' Organisation Franco Slo-vene začne zopet s svojimi francoskimi tečajji dne 16. oktobra pod istimi pogoji kakor preteklo leto. Vpisovanje se bo vršilo vsak dan v pisarni organizacije (Narodni dom) od 6. do 15. oktobra od 9.—12. ure popoldne in od 3.—5. ure popoldne. To leto bo ravateljstvo začelo z najmodernejšo poučno metodo s pomočjo skioptičnih projekcij.

d Obrtno-nadaljevalne šole v Ljubljani. Pouk na obrtno-nadaljevalnih šolah se tudi letos ne more vršiti, ker manjka zadostnega kredita za njih vzdrževanje in ker tudi šolski prostori niso razpoložljivi.

d Prosti sta dve mesti saldokon-stetov. Reflektanti naj se javijo na Društvo zasebnega uradništva Slovenije v Ljubljani, pisмено.

d Aprovizacija. Včetrtek dne 9. t. m. (od 9 ure dalje) se bo prodajalo na prosti stojnici manjredno toda zdravo in vžitno meso ene krave. Cena 7 kron za 1 kilogram.

Pogreb dr. Pogačnika.

Z vsemi vojaškimi častmi so pokopali včeraj popoldne umrlega poslanca dr. Lovro Pogačnika. Vojaška oblast je hotela s tem dostojno počastiti bivšega prvega generalisima slovenske narodne vojske, ker je bil, kakor znano, dr. Pogačnik v Narodni vladi poverjenik za narodno obrambo. Zato so se udeležili pogreba poleg civilnih dostojanstvenikov tudi vsi vojaški, na čelu im oba generala na slovenskem ozemlju, Matster in Smiljančič.

Pred pokojnikovim stanovanjem in v št. peterski cerkvi so zapeli pevci „Ljubljane“ dve žalostinki, prelat Kalan pa je blagoslovil krsto ob številni duhovniški asistenci. Sprevod se je pomikal po Škofji ulici in Marlinovi cesti k Sv. Križu. Otvorila ga je šolska

mladina iz L'ch'enternovih zavodov, sledile so štiri četeljubijske postilke z garnizijsko godbo, deputacije Orlov z godbo in 8 zastavami, pevska zveza „Ljubljana“ z zastavo, Orlice, naraščaj, nosilci vencev, dva voza z duhovščino, štirivprežni žalni voz, sorodniki, dostojanstveniki, civilni in vojaški, zastopniki društev in mnogobrojno drugo občinstvo. Poleg dveh generalov so šli v sprevodu še predsednik dr. Brejc s poverjenikom dr. Ravnharjem in dr. Verstovšekom, mirovni delegat dr. Rybač, župan dr. Tavčar, podžupan dr. Triller, poslanec dr. Novak, prof. Šuklje i. dr. Od jugoslovanskega kluba iz Beograda ni mogel priti na pogreb nihče. Zastopal ga je le posl. Pišek, ki je slučajno v domovini. Sprevod je zaključila baterija tukajšnjega artilerijskega polka v polni opremi.

Na pokopališču so se poslovili od pokojnika prof. Remec v imenu SLS, polkovnik Bleiweis v imenu vojaštva, podpredsednik Orlovske zveze Pirc v imenu Orlov in dr. Rogalja v imenu hrvaške katoliške intelligenca.

V zraku je spremljal sprevod vojaški aeroplan, okrašen z žalnimi florum.

Prekmurje.

Prekmursko šolstvo. V Prekmurju je bilo do sedaj 89 ljudskih in 2 meščanski šoli, skupno 177 razredov. Obiskovalo jih je okoli 13740 otrok. V vseh šolah je bil do sedaj učni jezik madžarski, od sedaj pa bo slovenski, pri čemer se bo oziralo na tamkajšnje narečje. Odpustilo se bo najmanj 70 učiteljev — vse, ki ne znajo slovenski. Izpraznjenih učiteljskih mest bo torej krog 100. Učiteljske službe v Prekmurju so prav priporočljive, ker je skoraj pri vsaki šoli gospodarsko posloplje, hlev, vrt in večje ali manjše zemljišče od 1—50 oralov. Pred vsem priporočljivo bi bilo za učitelje doma iz „Prekije“, ker govornijo prekmurskemu podobno narečje.

Katoliški vikariat za Prek-murje se namerava ustanoviti s sedežem v Murški Soboti.

Celo Prekmurje ena upravna celota. Civilno upravo v Prekmurju so uredili tako, da tvori pokrajina za sebe eno upravno celoto, koji na čelu je civilni komisar s sedežem v Murški Soboti. V Dolnji Lendavi posluje zastopnik civ. komisarja. Uradni dnevi bodo tudi v Križevcih in Cankovi.

Civilni zakon v Prekmurju. Do sedaj je bil veljaven v Prekmurju — kakor sploh na Ogrskem — samo civilni zakon, ki se je sklepal pred notarjem. Ker je civ. komisar dr. Lajšič madžarske notarje pognal, je obenem odredil, da se zakon sklepa začasno v cerkvi. Kdor se hoče civilno poročiti, se to vedno lahko stori pred civ. komisarjem. Kakor se zdi, hočejo gotovi krogi, da se civilni zakon sploh definitivno odpravi, kar pa mogoče ne bo tako lahko šlo, ker je tamkajšnje ljudstvo že navajeno nanj.

Pokrajinske vesti.

p V Ptuj se nahaja v službi jugoslovanskega orožništva stražmojster. Čuditi se moramo, da so sprejeli tega človeka v službo, ker je bil poprej zagrižen nemčur, ki je našim ljudem v pujskem okraju osobito veliko škodoval. Slovenske ali hrvaške besede kar ni smel slišati. Gorje dotičnemu, kdor ga je v našem jeziku nagovoril! Oswald se je navadno odrezal surovo: „Ich versteh nicht windisch“. Sedaj pa slušuje v Jugoslaviji! Kam pridemo, ako si bomo gada na prsih redili? Istrski begunec.

p Neverjetno. Dne 3 t. m. pop. se je pripeljal v Šolije transport kakih 400, iz Italije in Rusije se vračujočih ujetnikov. Viak je stal poldruho uro na postaji. Ta „odmor“ so nekateri vjetniki porabili, da so ulomili v seilitvene vozove višjega revidenta juž. žel. Franca Lavriča, ter prenesli nekaj pohištva in zabojev v svoj viak. Vse to se je zgodilo med 13. in 14. uro, torej ob belem dnevu in v pričo že-

lezniških uslužbencev, finančne straže, vojne policije ter vojaštva kolodvorskega poveljstva.

p Prof. dr. Fr. Kotnik je ravnatelj nove gimnazije in učiteljska v Veljkovcu. Imenovan je bil menda brez razpisa kar pod roko. Ali je imel pri tem naš poverjenik srečno roko, pokaže bodočnost. O narodnem značaju imenovanega piše koroška „Bauern Zeitung“, da je bil nadporočnik pri bivšem koroškem pešpolku št. 7. Ko je nedavno nastopil na nekem shodu v Djekšah, so se začudili kmečki fantje, da sploh zna slovensko, ker pri vojakihi ni maral slišati slovenske besede.

Morilki očeta in moža.

(Mariborska porota.)

28. dec. 1918. ponoči se je v Godenincih pri Središču zgodil umor: Helena, žena, in Jožeta, hči Ivana Lucija, tesarja sta s pomočjo 13 letne Terezije Lucij umorili moža in očeta in ga, da bi zbrisale vsak sled dejanja, obesile na vrh v skednju.

Naslednjega dne, v nedeljo, je Helena Lucij razglasila po sosesčini, da je našla svojega moža obešenega. Ko so ljudje slišali, kaj se je zgodilo, so se takoj razdelili v dve stranki: prva je trdila, da se je Lucij res obesil radi rednega prepira z ženskami in radi svoje bolehnosti, drugi pa tega niso hoteli verjeti. Ker se je že prej nekoč raznesel glas, da je hotela Helena moža z arsenikom zastrupiti, so se jelo širiti govorice, da se Lucij ni obesil, pač pa da je bil umorjen. Toda to ni nič pomagalo. Mrivaški ogleda je ugotovil, da se je Lucij umoril sam in tako se je zgodilo, da so nesrečnega tesarja zakopali v neposvečeno zemljo, dasi se je dva tedna pred umorom izpovedal in šel tudi k obhajilu.

Kmalu po tem dogodku je neki stražmojster zahteval, da se zadeva pojasni. Lucij je namreč imel ob očesu in ušesu dve znatni poškodbi, iz katerih se je dalo sklepati, da se ni sam usmrtil. Stražmojster je dosegel ekshumacijo in obdukcijo — tističas pa se že ni dalo ničesar več dognati.

Z Lucijevu smrtjo je žena doseglja kar je hotela: posestvo, ki ga je Lucij hotel izročiti sinu, bi zdaj lahko pripadlo hčeri Jožeti, katere oče ni mogel trpeti ker se je rada vdajala moškim. Jožeta se je sedaj poročila, pred poroko pa je šla k spovedi v Varaždin, kjer je neki kapucin dal morilki lastnega očeta popolno odvezo. Življenje morilk bi šlo svojo pot gladko naprej, da se ni našel neki sodnik, ki se mu je cela stvar zdela toli sumljiva, da je o njeni resničnosti dvomil. Ta sodnik se je napotil v Godenince in s pomočjo že omenjenega stražmojstra mu je uspelo, da je umor razkril. Žena in obe hčeri umorjenega so dejanje odkrito priznale.

Pred sodiščem so obtoženke izpovedale, da je Lucij usodnega večera prosil ženo, naj mu napravi vročo kopel za bolni nogi. Žena se je izprva obotavljala, naposled pa je prošnji ugodila. Mož je sedel na stolček ob peči in držal nogi nad škafo m. Tističas se mu je približala Jožeta z zanjko, ki mu jo je vrgla okoli vratu, katero sta mati in hči v hipu zadržali. Istočasno pa je Rezika očetu izpodmaknila nogi, nakar je mož padel raz stol, pri čemur se je poškodoval ob ušesu in očesu. Bil je takoj mrtev. Mati in hči sta nato nesli mrteca iz hiše na skedenj in ga tam obesili za vrh.

Danes sta mati in hči sedeli na porotni klopi. Obe sta priznali svoj zločin, hči skesano, žena pa hladno in klinično. Drž. pravdnik je bil dr. Černe, obtoženki sta zagovarjala dr. Ravnik in dr. Irgolič. Ob 18. uri je porotni predsednik naznanil krivorek, glede žene Helene soglasno, glede hčere Jožete z 9 glasovi potrjeno glavno vorašanje zločina zavratnega umora. Obe zločinki sta obsojeni v smrt na vešalih. Žena je poslušala razsodbo mrzlo, hči je padla v omedlevico.

Zadnje vesti.

Izvirna telefonska in brzolovna poročila „Jugoslaviji“.

Ministrska kriza.

Tudi Pavloviću se ne posreči.

Beograd, 8. oktobra. Do tega hipa dr. Pavlović oficijelno sicer še ni vrnil regentu svojega mandata, vendar pa je gotovo, da bo storil to v najkrajšem času. Njegova mislija je bila vezana na izrecni regentov pogoj, da naj sestavi čim širšo koncentracijsko vlado. To pa je nemogoče, ker je otklonil sodelovanje cel opozicijski blok. Tudi pogajanja z radikalnimi zmernejšimi elementi niso dovedla do uspeha.

Nova ugibanja.

Beograd, 8. oktobra. V parlamentu se mnogo ugiblje, na koga se bo regent obrnil, ako Pavlović vrne mandat. Radikalci so mnenja, da bi bilo treba poveriti zopet dr. Trifkovića in mu dati tako nekako zadoščenje, drugi pa pravijo, da bi bilo to samo nepotrebno zavlačevanje krize. Najbolj razširjeno je mnenje, da bo regent poskusil še zadajše spraviti radikale in demokrate, če pa še sedaj ne bo šlo, pa bo poklical na krmilo uradniško vlado.

Regent pri Trumbiću.

Beograd, 8. oktobra. Regent Aleksander je obiskal včeraj popoldne ministra dr. Trumbića na njegovem stanovanju, ker je Trumbić še vedno bolan. Govoril se, da je regent vnovič prosil dr. Trumbića, naj poskusi sestaviti koncentracijsko vlado.

Vesti Ljubljanskega doptsnega urada.

Atentat na poslanca Haaseja.

Berlin, 8. okt. Ko je prihajal vodja neodvisnih socialistov Haase v državni zbor k današnji seji okrog 1. pop., je ustrelil neki civilist pred poslopljem drž. zbornice na njega 6 krat iz revolverja. Haase se je zader v trebuh in stegao zgrudil nezavesten na tla. Atentatorja so prijeli. Vzrokov svojega dejanja noče povedati.

Volitev francoskega predsednika.

Pariz, 8. okt. Spomnadi se bodo vršile volitve novega predsednika francoske republike. Narodna skupščina, ki bo izvršila to nalogo, se sestane 2. februarja 1920.

Wilson bolan — na možganih?

Haag, 8. okt. „Nieuws Courant“ poroča iz Washingtona: Ker sta bila k Wilsonu poklicana sloviti očesni zdravnik dr. Schwelwitz in živčni zdravnik dr. Dercam, se domneva, da je bolan Wilson tudi na možganih. Ker kažejo bolezn v možganih čisto simptome v očeh. Specialisti pravijo, da za organsko bolezen možganov ni nobenih znakov.

Nemiri v Moskvi?

Dunaj, 8. okt. Iz Helsingfors poročajo, da so tam razširjene govorice o velikih nemirih v Moskvi. Baje je prišlo do ostrega spopada med Ljeninom in Trockim. Nadvladal je Trocki, ki je pustil Ljenina in njegove ožje pristaše zapreti. (To veat je treba, kakor sploh vse ruske vesti, zlasti one preko Helsingforsa, sprejeti z veliko previdnostjo. Op. ur.)

Ubogi Dunaj.

Dunaj, 8. oktobra. Danes izide nova odredba, ki uvaja od 12. oktobra nastopne omejitve: Promet cestne železnice se konča zvečer ob pol 9. Trgovine, izvzemši prodajalne za živila, se zatvorijo popoldne ob 5, gostilne ob pol 10., kavarne ob pol 11. zvečer. Od osme ure zvečer dalje je dovoljena le acetilenska razsvetljava. Gledališča, koncertne dvorane itd. se morajo izprazniti zvečer ob pol 11., kinematografi ob pol 10.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pešek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Proda se:

Volčji pes, 3 mesece star, dekoracijski divan in velik kovčeg se ceno prodaja. Naslov v upravnistvu.

Na prodaj so dve postelji, boa in mufl (Lisica) ter ena omara. Poizve se Jenkova ul. 18. Črešnar.

Priporočila se partija damskih nogavic, bel in črn sukaneec z namizno pismo in vitiga pri tvrdki Jos. Petelinc, Ljubljana.

Kupi se:

Kupim takoj dobro ohranjen ročni voziček na 4 kolesih. O. Certalič, Ljubljana, Resljeva c. 20. 1509

Kositerne posode od ameriškega petroleja kupuje Sever & Komp., Ljubljana, Wolfova ul. 12.

Službe:

Iščem boljše delavca, ki bi bil zmožen voditi novo ustanovljeno tovarno lesnih izdelkov. Ozira se samo na izvežbanega, treznega in poštenega strokovnjaka. Pismene ponudbe z navedbo dosedanjih služb pod „LES“ na Anončno ekspedicijo Al. Matelič, Ljubljana Kongresni trg 3.

Zanesljivega in treznega nočnega čuvaja išče „Kranjska tavnica“ željezne in bravarne robe u Kamniku.

Pisarniška moč s prakso, samostojna, zmožna slovenske korespondence in knjigovodstva se sprejme v Ljubljani. Ponudbe pod „št. 1528“ na upravo lista.

Krepak deček z dobrimi spričevali, bivajoč v Ljubljani, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. Več se poizve v uprav. tega lista.

Sprejme se dobro izurjeni krojaški pomočnik za malo delo pri Alojz Lombar, Sp. Šiška-Ljubljana.

Sprejme se klesarski učencec pri gospodu Mavro Tajhnerju, Panonska ulica v Ptuj. Pogodba s starši ali sorodniki ustmeno, tudi pisмено. 1516

Iščem službe plačilnega natakarja najraje izven Ljubljane. Pismene ponudbe pod „Kavcija“ se prasi na upravo „Jugoslavije“. 1515

Blačajnikarko, večšo, prvovrstno moč, koja bi bila zmožna popolnoma knjigovodstvu, kakor tudi slovenskega in nemškega dopisovanja išče pisarnica Uranus, Ljubljana, Mestni trg 11.

Urarski vajenec se takoj sprejme pri urarju F. Čuden Sin nasproti glavne pošte v Ljubljani.

Razno:

Meblovan kabinet se zamenja za prazno mesečno sobo. Le pismene ponudbe pod „Modni salon“ na anončno ekspedicijo Al. Matelič, Ljubljana. 1514

Gostilno v prometnem kraju vzajem v najem. Založim lahko tudi kavcijo. Ponudbe pod „Gostilna“ na upravo lista.

„Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg

Izpolnjuje tiskovine usah vrst, kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, letake, letake, usporočila, tabele, računa, kvarte in plestniški papir s firmo, užitke, naslovnice, računske zaključke in vse u to stroko spadajoča dela okusno in ceno.

3 vozove

(mesarske) na peresih, na proste olnate osi, 1 za tri sedeže

prodani

po zmerni ceni takoj. Vozovi so dobro in trpežno izdelani. **IVAN ZAJEC, kolar, Vir pri Domžalah.**

Lokal

za trgovino z usnjem v kakem mestu ali trgu se išče za takoj. Ponudbe na upravnistvo „Jugoslavije“ pod šifro „Lokal za usnje“.

Dobri sodi

za vino ali mošt se odda; za nje vzame tudi dober hrušev mošt. **Ign. Paar, Jesenice, Gorenjsko.**

Nič ne ponujamo in nič ne anonsiramo, ker dobro blago se samo prodaja, mi kupimo le vsako množino **LANE-NEGA SEMENA, PRAZNE OLJNATE SODE IN DOBRE JUTASTE VREČE.**

Zabret & Komp., tovarna olja in firneža v BRITOFU pri KRANJU.

Fižol

oves, rž, pšenico, krompir, prodaja na debelo po zelo ugodnih cenah **tvrdka J. Kušlan, Kranj, Gor.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Prodam

več lončenih cevi 20 cm svetl. s tremi koloni, železje in pečnice za štedilnik desna stran, železno peč ter nekaj starih vrat.

Naslov v upravi.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Prva jugoslovanska tovarna čistilnega praha

nudi pomade bele — rdeče, prah v zavitkih, kakor tudi beli izvleček „Sidolin“ — tekočina v malih steklenicah — najboljšo čistilo za vse kovine.

A. Radesich, osl., Kamnik,

Prah se raspoliža tudi v celih vagonih.

VREČE

vsake vrste in v vsaki množini kupuje vedno in plačuje najbolje trg. firma **J. Kušlan, Kranj, (Gorenjsko)**

Radium

katerega je izumila soproga znamenitega francos. profesorja **CURIE** deluje čudežno na zdravje človeško posebno pa v živčnih boleznih, revmatizmu itd.

Vino 1919

bode zelo kislo. Da pa bode isto kljub temu dobro pitno, se naj meša s Rogaško Slatino.

Vrelci Rogaške Slatine izvirajo vsi iz skal, zato je voda istih popolnoma čista in nima nikoli slabega duha ali okusa.

Ta Slatina je edina zdravilna in namizna voda, katera lahko mnogo let stoji, ne da bi se pokvarila.

Najugodnejši čas za naročitev je zdaj, ko še ni mraza.

NAZNANILO:

Podpisani stav. občinstvu vljudno naznanim, da preselim delavnice in prodajalno iz Sodne ulice v lastno hišo, Zidovska ulica št. 5 v Ljubljani, ker se prodajalna 15. t. m. v nadaljno poslovanje odpre.

Cenjenim odjemalcem se za dosednji obilni obisk toplo zahvaljujem in priporočam za nadaljno naklonjenost ter zagotavljam, da se bodem potrudil zadovoljiti vsem zahtevam moje stroke, kolikor bodejo dopuščale razmere, naj si bode glede kakovosti ali cen, v polno zadolžnost, kar mi bode vsled vgodnejših prostorov in splošne prevredlitve času in zahtevam primerno, tudi lažje mogoče.

Z odličnim spoštovanjem

FRAN KOS

mehanična pletilnica nogavic in modne konfekcije.

Košulje gače i ogrlice prvorazredna izrada prouaje na veliko

domači proizvod rublja **F. IVANIČ, BROD n. S.** Naručbe poštom obavljaju se se u najkračcm roku.

Matko Zalar
Zalka Zalarjeva roj. Rajšter
poročena
Šoštanj, dne 8. oktobra 1919

Kupim kompletno opravo za spalno in jedilno sobo in diverzno zraven spadajočo opremo, pisalno mizo in stojalo za knjigo. Naslov v upravi tega lista.

Prodam

hišo z gospodarskim poslopjem vred in vrtom, 1 njivo in 1 travnik; redi se lahko krava. Naslov v upravnistvu.

GOSTILNA

ali hiša z gostilno in vrtom v bližini Ljubljane ali kje drugje v Sloveniji se takoj kupi. Pismene ponudbe pod „takoj 1530“ na upravo lista.

Proda se njiva

v Kamniku na Grabnu v izmeri 1 ha 20 a 80 m² na odmerjene kose ali cela skupaj najboljšemu ponudniku. Kdor želi kupiti, naj se oglasi v nedeljo dne 12. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne na licu mesta, kjer bode zastopnik lastnikov sprejemal ponudbe pod pogoji, ki se bodo ponudnikom naznanili. Vsak ponudnik mora položiti 10% ponujene svote kot varščino, ki velja za aro, če se ponudba sprejme. Pojasnila daje notarska pisarna v Kamniku.

Kompanjona

z kapitalom do 40.000 K išče ljubljanski trgovec radi povečanja trgovine. Ista je jako dobra vpeljana ter ima zveze z inozemstvom. Le resne ponudbe pod „St. 501“ na upravo tega lista.

Štev. 2163.

RAZGLAS.

Mestno županstvo v Kranju razpisuje službo

tretjega redarja

katero se lahko takoj nastopi. Plača po dogovoru. Prošnje opremljene z dokazili dosedanjega službovanja je vložiti do 20. oktobra 1919 pri podpisanim županstvu.

Mestno županstvo v Kranju, dne 2. oktobra 1919.

Zupan: F. Polak, s. r.

Nepremočljivi dežni plašči

iz 1a švicarske gume, dokler traja zaloga. — Velika izbira manufakturnega ter tu- in inozemskega modnega blaga, bogata zaloga oblek lastnega izdelka po najnovejših krojih, srajc barvanih in belih, ovratnikov, samoveznic, športnih čepic itd. itd.

v prvi kranjski razpošiljalni **SCHWAB & BIZJAK, Ljubljana** Dvorni trg 3. Pod Narodno kavarno.

Lastni modni salon.

NAZNANILO.

Slavnemu občinstvu, občinskim in župnijskim uradom, uljudno naznanjam, da sem preselil svojo

TEHNIČNO PISARNO

iz Črnomlja, oziroma Gradaca v Novo mesto, Glavni trg št. 96,

Priporočam se za vsa cenjena naročila, za napravo vseh vrst v to stroko spadajočih stavb, kakor tudi moderna gospodarska poslopja, železobetonske naprave, stropove, stopnice, vodovode z vso hidravlično opremo po strokovni izpeljavi in primerni ceni.

S spoštovanjem

Pavel Bren, mestni stavbenik, Novomesto.

KROMPIR

prodaja po najnižji ceni

Ivan Ramovž, trgovec v Storžicah št. 51 p. Ježica. Istotam se sprejmejo tudi naročila. Naročniki dobe krompir na državnem kolođvoru v Ljubljani v petek in soboto. Vreče naj se prinesejo seboj.

Hiša v Ljubljani

na mirnem prostoru z dvoriščem in vr tom zaradi eventualne izselitve se prodaja. — Kupna cena okoli 800.000 kron. Naslov za pojasnila pri upravi lista pod št. 50.

Podpisani naznanjam cenjenemu občinstvu in okolici, da sem s 1. septembrom t. l. po nakupu prevzel **mlin poprej „Aumühle“ Rengo**

Vodil bom mlin tudi nadalje kar najbolje mogoče. Posebno pozornost bom posvečal hitri in realni postrežbi odjemalcev.

S spoštovanjem

ORSSICH

BREG PRI PTUJU.